

1923-01-01

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Brørup, Lille Veum

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 7a-b-c-d-e

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

2. Jeg må have lov at fortælle dig hvor mor-
som det er gået Anders og mig med de
vers, der er bleve ligesom indoversne i hele
vort samliv. Der udsendtes en lille bog i,
eller lige efter 64. Mindelbåde om Danmarks
Trængselsår. (H. J. Thomsen) Den fik Anders i
hænde, da han som stor skoledreng gik oppe i Ar-
hus. Vede i Knude Riss gik han og læste disse
vers højt for sig selv. Og i samme år fik
jeg som lille pige hjemme i Borindby den
sa' Rør, så jeg gik og sang dem, uden at for-
stå det meget. Da vi to så kom sammen
havde vi dem jo med os, og de blev ofte vor
opsang, når det vilde mørkene for os.
Da vi holdt sølvbryllup fik vi de unge
til at synge dem med os, til stor glæde
for U. Nitzhorn der havde sat melodi til,
som vi den gang syntes var prægtig.

Og nu i morges kom de altså igen til mig
som en frisk nordisk stroin med "livsmød
arbejdshyt og frambrug" i pige

Aa, så gerne jeg så de vers komme
ud på ny, med tegninger af dig og
melodi af Lant.

Noget ligner: som da du en gang
tegnede: - Den aigrede dag -

1.

Nyårsdag 1923

Kender du Gr. ny Bjærkemål?

Det vågnede jeg så dejligt med
i morges - var to af versene.
men du får det hele, du jeg ikke
er sikker på, at det står i de ny erindres
sangbøger for højskolerne

1. Hørt har jeg en lille fugl
syngende fra Kvist:

Solen vendte sig ved jule
for det Kragen vidste.

Nu med glans til glede stor
op og ned den går i vord
som en helt lyskåret.

Hele Gyldenåret!

2. Vågner da nu brat I to
som skal andre vække,
vogter gæo ved gyngebro
over Spejle-bække,

Guld Kam bold i Gladhyems gård
du som Ræk med vinger slår,
melder Klart i tide

Morgenskyer hvide!

3 Sommerdag er langt i nord
mellem klare netter,
våner op ved livets ord
alle lysets vretter!
Våner både Mod og Mægt
under Mjølners rummeltegn
våner i vår, Guldalder,
strallende med Balder!

4 Våner liv og levelyst
vælt på gavl med gluggen
midt i mellem nord og øst
driker morgendaggen!
Morgensangen da vi
medens nattergalen slår,
det er Kvad i Røde,
det er dobbelt glæde!

5 Våner ej i grav og krog
i de kolde senge,
men i søv og kornetøj
over vuggens berge
under moderkærligheds tag
under moderhjerterets slag
under brudekroner
Renspejls-toner!

6 Våner og står tidlig op!
ganger bent til hvile!
tænder bavn på hjørnetop
hvæsser spyd og pile!
skjærper overdrag Røntgen skjold
gjør værn mod fjendevold
enes om at hegne
alle vide vegne!

7 Våner dog til mer end strid
Renspur Rum for freden
pær storværk alt med flid
bedre end forleden!
tidens løb og tidens tegn,
andens værk og livets hegn, ude eller
hjemme, aldrig gå ad glemme!

8. Olfenrommet i Jøllerommet,
i Jølle rom og i alle
både i båd og rum-kund,
og i viderstælle!
hva' det blæst for sig står,
da' det blæst til Jølle står,
alt hvad for et-ere,
værdt det er at høre!

9. Våner da til vinderstort
Renspur rum for freden
pær storværk alt med flid
bedre end forleden!
tidens løb og tidens tegn,
andens værk og livets hegn, ude eller
hjemme, aldrig gå ad glemme!

Kan Joakim Skovgaard

Da gjorde ~~dan~~ mig rigtig nok glad ved sådan at ville hjælpe mig i gled med altetæppet. Jeg har nu i juleugen tænkt så meget på det, og set både juleroserne og jule- og juleliljerne blomstre.

Garnet, både vil og Kan jeg selv betale. Jeg har allerede beg. at sætte hen til det.

Det må jo være Kanava - syning, andet Kan jeg ikke og.

Og så må Peder betænke, at mine sønner er gamle, så ret meget med halve stier Kan de ikke klare.

Men I så også vil hjælpe mig at vælge farverne?

"Vor" Regine Steinberg har sagt at hun vist Kan skaffe mig garnet billigere, ved en fætter (hvor jeg) Måske vi så i juni - da vil "Jensen" se mig - Kan tale - og se nærmere på de dele.

Jeg har været helt hjem - bundet i jule, men så snart - og Kan, går jeg op og tager målene.

5/ 22

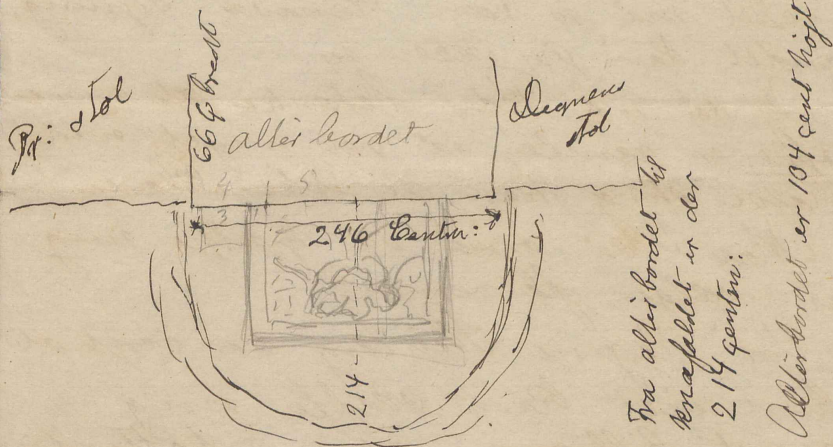
Nu var Christensen oppe i Kirken og tog målene
jeg ville ellers gerne set på altret selv, men det
var for længe, da jeg endnu ligges til køjs af
forrøllage.

Vi har nu ikke sådan et lille prænt altret
som du antydede på tegningen.

Vort er en stor bordplade der udfylder Julestuen
ml. præstens skab-lignende stol, og dequens åbne.

Det blir vist for stort, at lade det spot være lige
så langt som altret.

Men nu får du målene, og jeg beder om dig
og Peter afgøre hvor langt og bredt det
skal være.

A

Altretoppet

4. Din altidvarende, som J. N. tegner til
os, har i' ai, haft den bedste ~~plads~~ den
nogen tid har haft: vid under den store
trappe i Arreststuen! I Kan tro det er dejligt
at sidde der i mørkningen, når Kun
billedet lyser — og fra det: ^{sender} ~~kan~~ barnet
i Angbets lyset ud til de andre.

Og sådan er det jo altid — Kun fra
ham får vi lyset og livs varme.

Jeg har fået lov at føle det så rigt
i' år, at jo flere lys der slukkes af
der vi har varmet og glædet os ved,
— eller vel snarere, når de vi har Kan
drages ind i hans lys, så lyser han
selv så meget klarere og varmere
ind hos os, nej, jeg Kan vist ikke
sige det rigtigt. Men jeg ved bare,
at jeg har haft sådan en god
jule.

Nest har jeg været ene
her hjemme og ladet de to jeg
har, foruden Eli, gøre julebesøg
men i går aften var her folkemængde,
Det er gl. skik at Lauv-Tredolung
hele flok er her og spiller Lotteri
o. s. v. og det er morsomt at de 3
giftige børn stadig gerne vil være
med. For Eli åbner der sig

en ny verden, da hun som nisse
fulgtes med en oldgammel ^(det var mig) fe -
- sa' gdt: at der grode mas paa hendes
grøine hue, og hundrede ind ved skæret
afspas lys paa juletræet, med nytårskid
og små strålende jakker til lotteriet.

Oa hvor er det godt for mig at
have det barn her i Lille Vium.

Men I er lidt ude hos Signe i jul -
eller hun og Christian inde hos jer.

Tint-juleveir her vi ikke haft - men
trods tåge og blæst, og regn af ^{sne} mod - vest
er juleen dog allestider bedst?!

Og nu rinder nytåret op med
strålende sol.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86, Nr. 72

Jeg er paa flere møder i dette
efterår fort til at tænke mere
paa vore samfundsforhold.

Alle siger de, at de er umulige
- men hvor er hjælpen?

Jeg tror at det var i en god
stund det sociale møde blev
holdt paa Liselund. Måske ikke
nust foredragene. Mere al den
mundtlige samtale det gav
lejlighed til. Jeg har læst refer-
rates og andet af den slags, men